

The Nights of Chodesh Teres: Leaving the Lights On

1. **שפת אמת ספר בראשית - לחנוכה - שנת תר"נ**

ר"ח טבת שהוא בחנוכה בודאי מקבל הר"ח הארות הנרות על כל ימי החודש כי בראש תלוי כל החודש. ויתכן לרמוז מה שמדליקין ל"ו נרות שהנרות מאירין ל"ו יום מתחלת חנוכה עד סוף טבת. ושמעתי מפי מו"ז ז"ל כי טבת מלשון הטבת הנרות עכ"ד. ויתכן לפרש כמ"ש בספרים כי ימי טבת הם ימי הסתר ולכן הקדים הרפואה שע"י הנרות מאירין גם ימי חושך אלו ואור כי טוב:
2. **ספר שם משמואל פרשת במדבר - שבועות שנת תרפ"א**

והנה ידועים דברי הרמב"ן שא"צ לבשמים במוצאי יו"ט כמו במוצ"ש משום דרוח יתירה ישיראל זוכין ביו"ט איננה מסתלקת מהם במוצאי יו"ט כמו שמסתלקת הנשמה יתירה במוצ"ש שמטעם זה מברכין על הבשמים, עכ"ד. וכ"ק אבי אדומו"ר זצ"ל לה"ה הגיד טעם שינוי יו"ט משבת, משום דשבת קביעא וקיימא ואין בו תפיסת יד אדם, ע"כ במוצ"ש מסתלקת גם הנשמה היתירה שבאה מחמת קדושת השבת, אבל ביו"ט דבי דינא מקדשין לי' ויש בו תפיסת יד האדם ע"כ איננה מסתלקת ממנו במוצאי יו"ט רוח היתירה הבאה מחמתו, עכ"ד.
3. **ספר שיר השירים פרק א**

(ז) הגידה לי שאַהֲבָה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבֶּיץ בְּצִהָרִים שְׁלֵמָה אֶהְיֶה כְּעֵטֶיהָ עַל עֲדְרֵי חֲבָרִיךָ: (ח) אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הַיְפָה בְּנָשִׁים צְאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת גְּדֵיתֶיךָ עַל מְשֻׁכְּנוֹת הָרְעִים:
4. **תלמוד בבלי מסכת שבת דף עז/ב**

רבי זירא אשכח לרב יהודה דהוה קאי אפיתחא דבי חמוה וחזייה דהוה בדיחא דעתיה ואי בעי מיניה כל חללי עלמא הוה אמר ליה אמר ליה מאי טעמא עיזי מסגן ברישא והדר אימרי אמר ליה כברייתו של עולם דברישא חשוכא והדר נהורא.
5. **ספר בראשית פרק מז פסוק כח**

(כח) וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יָמֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם חֲמִיּוֹן שְׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמָאתַיִם שָׁנָה:
6. **פירוש רש"י (שם)**

ויחי יעקב - למה פרשה זו סתומה לפי שכיון שנפטר יעקב אבינו נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם. ד"א שבקש לגלות את הקץ לבניו ונסתם ממנו (ב"ר):
7. **מדרש ספרא (פרשת ויקרא, אות ב')**

ומה היו הפסקות משמשות? ליתן רווח למשה להתבונן בין פרשה לפרשה ובין עניין לעניין, קל וחומר להדיוט הלומד מן ההדיוט.
8. **מאיר עיני חכמים (מהדורא תליתאי, פרשת ויחי)**

פרש"י ז"ל למה פרשה זו סתומה לפי שכיון שנפטר יעקב אבינו נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד ע"כ, והביאור כי לא הי' באפשרי לישראל לסבול את עול הגליות והשיעבוד בגשמיות ורוחניות, ורק זאת נחמתינו בגלות שאנו זוכרים שהיינו על אדמתינו, ולזאת שאנו מקוים שהשי"ת יחזיר את עטרתינו ליושנה בגאולה שלימה, והנה בפי ויגש נכתב מיעקב ובניו שהיו בארה"ק, ובפ' שמות כתוב מהתחלת השיעבוד והשיעבוד הוא אתחלתא דגאולה כמובן, ועיקר הגלות נכתב בפ' זו שלא התחיל עדיין השיעבוד ובארה"ק ג"כ לא היו, ואם ח"ו היתה פרשה זו פתוחה, היינו שהיתה נפסקת מפ' ויגש, אז ח"ו מרוב היאוש

לא היתה תקומה לבנ"י, לכן השי"ת ברוב רחמיו עשה לפ' זו סתומה היינו שפ' זו מקושר בפ' ויגש שאז הי' עוד באדה"ק, וזאת כוונת רש"י ז"ל למה פרשה זו סתומה לפי שכיון שנפטר יעקב אבינו נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד, וצריכים התחזקות מפ' ויגש.

9. אמונת עתיך (פרשת ויחי)

ויחי יעקב. למה פרשה זו סתומה וכו'. כי היה צריך להיות פתוחה בלי אותיות. ובמקום הפתיחה נסתם ונכתב שם אותיות ויחי"י יעק"ב. להורות שאפילו במקום שנסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד שם הוא ויחי יעקב, כי יעקב אבינו לא מת ומה זרעו בחיים אף הוא בחיים (תענית ה:): בתוך גלותם בארץ שבי' לנחמם ולעודדם כי אין מיתה שולט בזרע יעקב ובכל דור ודור קמים עלינו לכלותינו ומשעבדים אותנו עד שנסתמו עיניהם ולבם ומ"מ לא עזבנו אליקנו.

10. ספר קדושת לוי (פרשת ויגש)

זהו אנכי ארד עמך מצרימה, דתכלית של הגלות מצרים היה כדי שיגאלו השם יתברך ממצרים ויתן לנו את התורה כמו שנאמר (שמות ג, יב) וזה לך האות בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה. וזהו אנכי ארד עמך מצרימה, שירידת מצרים הוא לתכלית שיתן לנו השם יתברך התורה ושנשמע מפי הגבורה אנכי. ואנכי אעלך גם עלה, שהבטיחו השם יתברך שיגאלו ממצרים ויתן לנו התורה ושנשמע מפי הנבואה אנכי ויורשם ויחקק בלב כל איש מישראל אנכי עד עולם אמן:

11. שבת מיהודה (פרשת ויחי)—בסעודת ליל שבת סמוך לי' בטבת לאחריו

תה"ו בגימטריה טב"ת...וכן הית"ה תה"ו ובה"ו הר"ת תה"ו בגימטריה טבת והס"ת מספר טוב. ועל זה דייקא נתהפך החדש הזה להיות נקרא על שם הטוב שראה כביכול השי"ת, שבפנימיותו הוא נפעל בטוב.

12. ספר בראשית פרק כז

- (טו) ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בכית ותלבש את יעקב בנה הקטן:
(טז) ואת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צנאריו...
(כב) ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו:
(כג) ולא הפירו כי היו ידיו פידי עשו אחיו שערת ויברכהו: